

Simultas, inimicitia, pec. continuata. Poena. Sap. 1.8. et 11.21. et 12.25. et 14.31. Du. 30. Ultio. Act. 28.4. s̄p̄t. Vitæ spatum, temporis duratio, diuturnitas. Gig. oct. Longus, procerus. 1 Par. 11.23. Ang. Tall; Protensus in longitudinem. Bd. Longitudo longa. cum He fin. Locus quidam. Puteus quidam. Equus quidam. Gig. post. Procerus. Longevus. Eph. 6.3. Diuturnus. Num. 14. 18. 1 Tim. 6.10. Erp. Prolixus. 1 Cor. 11.4; Erp. Cor. Sur. 73.4. it. Genus carminis longius; et Episodia carminis; Amplificatio. Gig. præc. Ar. (a) סָהָר (b) אַלְעָמָר (c) אַלְצָבָר (d) וּמָאָן Tempus longum. Heb. 4.7. Erp. (b) Vita longa. Bd. (c) Patientia. 2 Cor. 6.4. (d) Vigilia longa. c. 11.27. Erp. post. pos. (a) אַלְרָוָח (b) אַלְאָנָנָה (a) Patiens. Psal. 68.15.. al. 14. Bd. (b) Longanimis. Psal. 7.12. cum He fin. Exod. 2.23. Deut. 1.45. et 2.1. it. Pratum quoddam, cuius tertia pars rigatur, et in quo receptacula pluviæ. et i. q. dñed. Ar. طَوِيلَةُ الْحَمْرَ Stabulum (armentum) asinorum. Gig. قَزِيرَةٌ عَنْ طَوِيلَةٍ Brevis à proceris; b. e. dactyli à palma; Phras. quâ sermonis compendium insinuant. Pl. ferè de inanimatis. non. Valdè.

טוֹת CH. Obturavit, obstruxit, clausit, occlusit (Heb. טָם, אַטְמָה) Gen. 26.18. 2 Reg. 3.19. טָם וְלֹא רַשְׁפִּיצָה Obthura, et non fortifica, fortifica et non ædifica, qui enim occupatur ædificando pauper. Jev. 63.1. Pih. טַמְטֵם Id. Jud. 3.22. Deut. 29.4. Jon. Pa. Ps. 58.5. Is. 33.15. PP. 44.18. Inf. Deut. 29.4. Jon. Jom. 39.1. Transgressio מַטְמֵתָה לְבָבֶן Obstruit cor hominis. Ithpa. Pass. Ps. 119.10. Reg. Is. 32.3. טַמְטֵם Obturus, occlusus. Rabb. sc. dor. cuius membrum genitale in ventre occlusum est, sine indicio an mas, vel fœmina sit. Elia This. f. טַמְטֵם. טַמְטֵת Obturatio.

ÆTH. V. טַמְטֵם : Clausus, involutus, convolutus. Apoc. 6.14. Heb. 1.12.

טוֹתָה AR. طَوِيَّةٌ ; الطَّائِفَةُ ; prim. Mors, malum, infortunium (calamitas, adversa fortuna. Gig.) Testudo fœmina. sec. rectius cum ؓ Tesdid. v. طَمَطَةٌ.

טוֹתָה vide טַוָּת.

crater. Ital. Tazza. Pl. 1 Reg. 10.21. 2 Reg. 12. 13. quint. Ch. ΤΑΖΑΖΑ, Gr. Τάζας, Pavo. Avic. II. 135.2. Scal. Prov. Ar. I. 20. Deut. 14. 15. Ar. Sam. ita Heb. עַטְלָה vertit et. Syr. Pl. 1 Reg. 10.22. Hinc 2, Vir pulcher. 3, Inscitus, impetratus. Gig. 4, Terra omni plantarum genere virens, et nitens. 5, Argentum. 6, Pl. post. Pavones. Avic. I. 203. 31. et Regio quadam. Gig. sext. Diminut. 1, quint. Pavonculus; 2, Cynædus quidam insignis; sept. Elegans, & compta (pulchra) res. oct. Color pavonis. Avic. II. 48. 11. & 155. 50, 51. & 156. 1, 2. non. Colorem pavonis habens. Id. cit. Bd.

טוֹתָה ÆTH. טַמְטֵם : Parcus, avarus fuit.

(Ar. طَوِيلَةٌ) 2 Cor. 9. IV. طַמְטֵם : Parcus, tenax, fuit, avaritiam sectatus est. Eph. 5. 5. ubi vr. i. q. טַמְטֵם : 1 Cor. 5.11. vel pro eo.

AR. طَاعَ Fut. O. & A. Obsequens fuit, morem gessit, paruit. cc Ar. ل.

p. Auscultavit. Gen. 16. 2. Bd. Pass. Act. 5. 29. 2, Obsecundavit dicenti, efferre illud & prosequi potuit, lingua. cc Ar. دَرَّ 3, Patuit jumento, ut decerpi potuerit, & liberè expositum fuit, pratum. cc Ar. ل. (illi pascuis uberrimus frui concessit. Gig.) 4, i. q. Ar. رَعَب Ragiba. 5, Sponte, et propriâ voluntate motus aliquid fecit. Heb. نَدَب Bd. 6, cum media Vaw, Vir aliquid proposuit, vovit. Gig. II. Trans. I. I. Obsequentem reddidit. cca. 2, Facilem præbuit illi, (nihil pretii voluit. Gig.) permisit, et approbavit, animus fratris necem. cc Ar. ل p, et c ar. i. e. impetravit à se ut interimeret fratrem, Ar. طוֹתָה קְתַל אֲחֵיה Cor. Sur. 5. 29. III. i. q. Ar. אַפְקָה, Consensit. 2, Accommodavit se. cc ap, vel r. Obediens fuit, obsequium præstitit. Avic. I. 332.23. Subjecit se alicujus dominio, et imperio. IV. i. q. I. cc ap et cum Ar. ل. Jos. 1.17. Psal. 80.9. Marc. 4.41. Luc. 1.17. Joh. 3.36. Col. 3.20. Rom. 1.30; Philip. 2.8. Erp. Obtemperavit. 2 Reg. 1.13. Luc. 16.13. Deut. 28.1. Obedire coactus est, superatus est. 2 Pet. 2.19. Erp. 2, Liberè patuit jumento ad pastum. ita ut carpi potuerit, campus. cc Ar. ل. ut 3. I. 3, Maturos fructus, decerpi idoneos tulit palma, arbor; it. sci-

entiae homo. Prov. 22.21. et Ar. אלְשָׁנָרָה עַתְּנָעָן Fructus maturi fuerunt: poma matura carpere ex arbore opportunum fuit: tempus fuit ea legendi. Gig. V. 1. 5. I. Ol. fuit ea legendi. O.

prim. Obtemperans. (Voluntarium. Obedientia. Bd.) Obsequens ha ene egrus qui se alterius manibus duci sinit. ccg. Adverb. voluntariè, 2 Mac. 51. 3. sec. Obsequens: volens, ac lubens, præmium spontaneum. R. Accus. Sponte suâ, libenter venit, &c. Psa. 5. 3. 5. Rom. tert. Obedientia, obsequium. Gen. 4. 26. Erp. c. 5. 22, 24. et 6. 9. Num. 14. 43. et 32. 11, 12, 15. Jos. 14. 8, 9. 2 Reg. 11. 14. 2 Cor. 7. 15. 1 Pet. 1. 2. 1 Tim. 3. 4. Consolatio. Act. 9. 31. Erp. it. Nom. Mulieris. Gig. quart. Magis obediens. quint. Voluntarius (spontaneus; ingenuus; Heb. נְדִיב Bd.) sext. Obediens. Gig. Idola. R. suspectum Erp. sept. præced. Ar. צְלָאָת Preces voluntariæ. seq. בָּאַלְשָׁנָר Cùm quid voluntariæ præstatur; cùm quid ex liberalitate efficitur. Adverb. Voluntariæ. Sponte (obedienter, Bd.) Ultro. R. oct. et f. cum He fin. Obedientia cultus ant colendum. 2, Cùm aliquis alteri paret debitum negandis cum Ta Tesd. Obediens, devotè serviens. Cor. Sur. 81. 8. et 43. 57. Bd. non. Qui soleritiam, & conatum obediendo adhibent. Gig. dec. Obediens. Jac. 3. 17. 1 Pet. 1. 14. undec. Pestifer, pestilentialis, contagious, pestem inferens. cit. Bd. duod. et Pl. San. Qui devovit se bello sacro et spontaneus ejus miles. cc. د. Spontanea oblatio. Es. 8. 28. Pl. Voluntarii. c. 7. 15, 16. dec. tert. Obediens, ئەۋەئىھىز, morigerus, qui facile persuaderi potest ad officium suum præstandum. cit. Bd. cum He fin. Consensus, obsequium, obedientia. Avic. I. 332. 24. convenientia. Grammat. Verbum intransitivum. Gig. dec. quart. Cùm quid potes; vis rei præstandæ. (Potentia, facultas, virtus, efficacia: Actus, industria, solertia. Ar. رَنَارْ اسْكَنْتَأْدَر viri potentia, Gen. 47. 6. Bd. dec. quint. Possibilis, e. Matth. 19. 26. Erp. ط dec. sext. Nutrix infantis.

טוֹתָה CHAL. طَوِيلَةٌ Exundavit, inundavit; fluxit, effluxit; natavit, Heb. طَوِيلَةٌ Cant. 2. 8. طَوِيلَةٌ nra. cum Elia, Gen. 28. 10. Jon. T. H. Pa. طَوِيلَةٌ طَوِيلَةٌ Job. 38. 25. Deut. 21. 1. Jon. Fut. Joel. 2. 24. It. Spectavit, prospexit. Zohar f. 3. 4. Aph. Trans. Deut. 11. 4. Succa. 53. I. Avos. c. 2. 6. Pih. gem. طَبَقَةٌ Fluxit; stillavit. Sanhedr. 104. 2. ط 44. 1. conv. cum طَوِيلَةٌ طَوِيلَةٌ Rivus. Psa. 119. 136. et 36. 10. et طَوِيلَةٌ 3. Prov. 5. 16. et 21. 1. Bx. cum Jod. nra. طَوِيلَةٌ طَوِيلَةٌ Guttatim. Pesach. III.

ÆTH. V. תְּמַוֵּת : Clausus, involutus, convolutus. Apoc. 6.14 Heb. 1.12.

AR. طَوْهَةٌ ۚ الطَّاهِمَةُ ۖ طَوْهَةٌ ; prim. Mors, malum, infortunium (calamitas, adversa fortuna. Gig.) Testudo femina. sec. rectius cum □ Tessid. v. טָמֵם

תְּנוֹא בָּן vide טָנוֹא בָּן.

A.R. طَوْهَةٌ Locus quidam. Ca.

טָוָס CHAL. טָוָס Volavit, festinavit, extensus est in volando festinanter. Tām. Θεόνω. (Heb. טָוָס Job 9.26.) Pa c.39.18. H.30. 5. Gen.1.21. Jon. Ps.90.10. Fnt.55.7. Job 20.8. it. Vociferatus est, striduit. (τρέχω) Est.1.2. Targ. טָוָס טָוָס ; ibid. Schabb. 130. 1. Chol. 16. 1. Ba. ka. 55. 1. Bresb. r. f. 29. er f. 7. Pl. טָוָס 1 Reg. 10.22. Ez. 27.15. טָוָס Avis, solatile. Gen.15.11. T. H. טָוָס.

SYR. طَوْس Volavit. Jer. 48.40. et 49.22. Pa. Deut.32.11. Job 39.13.

طָוָס ۲ طָוָس ۳ طָוָס ۴ طָוָس ۵ طָוָס ; prim. Volatus. pec. sublimis. sec. Pavo. Lev.11.19. Deut. 14.18. Pl. 1 Reg. 10.22. tert. Volantes, qui volatu tolluntur. BB.

ÆTH. תְּמַוֵּת : τράς. Pavo. Syn. IL.

AR. طَاس ۴ طَوس ۵ طَوس ۶ طَوس

طَاوَس, اطَواس Pl. طَاوَس ۵ طَواس

تطويس ۶ مَطْوَس, مَطْوَس ۷ طَوِيس ۸

الطاووس ۹ ; prim. Abiit *cum* eo, abduxit *cum*. cc Ar. ۱. V. Comfit,

ornavit se, mulier, sc. pavonis more. sec. Nitor (pulchritudo) vultus. pec. post morbum. ۲ Luna. ۳, Calcatio pro Ar. ۵۱۷. tert. Continuatio. (perseverantia) rei. ۲ Extremitas rei. (Nox extrema, vel e tribus ultimis, mensis. Gig.) ۳ Medicamenti genus, memoriae conducens. ۴ Præcipua Chorofanæ urbi. Schick. Taz. 209. quart. Poculum, scyphus t.

80.9. Marc.4.41. Luc.1.17. Joh.3.36. Col.3.20. Rom. 1.30; Philip. 2.8. Erp. Obtemperavit. 2 Reg. 1.13. Luc. 16.13. Deut. 28.1. Obedire coactus est, superatus est. a Pet. 2.19. Erp. 2, Liberè patuit *jumento* ad pallum. ita ut carpi potuerit, *campus*. cc Ar. ۲. m ۱. I. ۳. Maturos fructus, decerpi idoneos tulit *palma*, *arbor*; it. scientie *home*. Prov.22.21. et Ar. אלשנרת אַלְשָׁנָרָת. Fructus maturi fuerunt : poma matura carpere ex arbore opportunum fuit et tempus fuit ea legendi. Gig. V. i. q. ۱. I. Obscurus fuit. Obedientiam, vel potestatem rei præ se tulit. Cor. Sur. II.157.183. Suo libitu, ac sponte citra legis necessitatem, aut dictamen, boni quid fecit dediditve. cc ۲ r. (illud ejus animus est consecutus, in illo audax, strenuusque fuit *animus*, in illo se facilem præbuit. Gig.) Simulavit se aliquid (sed difficulter) posse. Ultrò vovit. Bd. VI. Incubuit rei, operam navavit. cc ۲ r. et Arab. חַטָּאוֹעַ לְהָרָא אֶלְאָמָר וְחַזְיָה חַסְתִּיעָה In hoc molliet age, ut illud possis. Gig. VII. Obsequens, et ductilis fuit. cc ۲ p. X. et lenitatis, ac euphonie ergo, Ar. עַסְתָּאָר et עַסְתָּאָר Potis fuit efficere, potestatem faciendi habuit. cca, vel cc Ar. ۷۲ r. vel cum ۲ Verbi. Psal. 77.25. Rom. et 17.39. et 20.12. Matth.19.12,26. Luc.16.13. Jac.3.2. Erp. Avic. II. 48. 43. Cor. Sur. XXXVI. 63. LI. 43. 2, i. q. IV. Obediens fuit, morem gessit.

طَوْعَةٌ ۳ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۴ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۵ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۶ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۷ طَوْعَةٌ ۸ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۹ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۱۰ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۱۱ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۱۲ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۱۳ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۱۴ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۱۵ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ ۱۶ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ طَوْعَةٌ

טָוָס CHAL. טָוָס Exundavit, inundavit, fluxit, effluxit, natavit, Heb. קָצֵב Cant. 2.8. וְאַתְּנֵבָה *metacum* Elia, ۱۰۱ Gen. 28. 10. Jon. T. H. Pa. טָבָעָת Job. 33. 25. Deut. 21. 1. Jon. Fnt. Joel. 2. 24. It. Spectavit, prospexit. Zohar f. 3. 4. Aph. Trans. Deut. 11. 4. Succa. §3. 1. Avos. c.2. 6. Pib. gem. טָבָעָת Fluxit, fluvavit. Sanhedr. 104. 2. סְפָרָה 44. ۱. conv. *cum* טָבָעָת טָבָעָת Rivus. Psa.119.136. et 36. 10. et טָבָעָת ۱. Prov. 5. 16. et 21. 1. Bx. *cum* Jod. nra. טָבָעָת Guttatim. Pesach. ۱۱. 2. vid. יְהָיָה טָבָעָת Oculi muscarum. Nidda. 25. ۱. טָבָעָת טָבָעָת (et טָבָעָת) Diluvium, inundatio, cataclysmus, Psa. 29. 10. Sanh. 96. 1. טָבָעָת Stillatio.

SAM. טָבָעָת, שָׁבָעָת, טָבָעָת Diluvium. Gen.7.6.7. et 9.11. 28. Par.

SYR. טָבָעָת Redundavit, supernatavit. Thren. 3. 54. 2 Reg. 6. 6. Inf. 3, Esd. 4. 23. Pa. Apo. 18. 17. Pah. טָבָעָת Crepitavit flamma. Aph. טָבָעָת Deinerit. Eccli. 24. 29.

טָבָעָת Plur. טָבָעָת ; טָבָעָת, טָבָעָת ۲ טָבָעָת ۳ טָבָעָת ۴ טָבָעָת ۵ טָבָעָת ۶ טָבָעָת ; prim. Gutta, Pl. Off. Mar. 40. sec.

Supernatans : Compages trabica utribus imposita ad flumina transmittenda; Schedia. Rates. 1 Reg. 5.9. tert. Supernatatio. quart. Natator. Pl. Off. Mar. 478. quint. Alimenta matutina. sext. i. q. Ch. sept. Crepus lucernæ.

AR. طَاف Gyavit, circumivit, Matth. 9. 35. et 23.15. cc יָדָה Job. 1. 7. et 2. 2. Matth. 4. 23. Job. 9.11. Circumduxit. Deut. 33. 12. Pervasisit locum. Avic. II. 24. 11. Obivit circum rem. cc Ar. חַוָּל Hauila, Job. 9. 11. Peragravit. Act. 13. 6. et 16. 4. Erp. Perlustravit. Act. 9. 32. et 19. 12. et 15. 41. et 17. 23. Erp. Gen. 12. 6. et 41. 46. Jos. 18. 9. Psal. 26. 6. 1 Sam. 14. 24. 2, Deposuit alvum, ant depositum exivit. 3, Natavit. הַנְּגָן Ar. חַוָּל ۱ Reg. 18.35. 4, Obrutus est. Jer. 28. al. 51.64. 5, Administravit. Cor. Sur.56.7. Pass. Eeee 2 Admini-